

[Axel Kristensen.]

en betingelse, nemlig den, at en vis del af varen, som endnu ikke er fastlagt, skulle være af dansk oprindelse. Det sidste, jeg har hørt, er, at 50 pct. skulle være dansk. Hvis kun de 49 pct. var dansk og de 51 pct. var indført, så ville denne vare ikke kunne handles frit i frihandelsområdet. Det kan den i fællesmarkedet, og derfor repræsenterer fællesmarkedet mere fri handel, end frihandelsområdet gør.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg blev virkelig alvorlig ked af, at den højtærede minister påstår, at han har ret, når han åbenbart har begået en fejl. Den højtærede minister kan ikke benægte, at der i Romtraktaten står, hvad jeg citerede, at der udtrykkeligt står, at man ikke kan lukke af, at man ikke kan træffe sådanne foranstaltninger, at salget bliver mindre end gennemsnittet af de omtalte tre år.

Den højtærede minister siger, at han tror ikke, at de lande, der har lavet traktaten, vil overholde den (*Ministeren for udenrigsøkonomi* [Krag]: Det sagde jeg ikke!). Ja, så er der ingen mening i det. Den højtærede minister vil ikke benægte, at der står i traktaten, at man ikke kan træffe sådanne foranstaltninger, at vi kommer i vanskeligheder og salget gennem disse foranstaltninger bliver mindre end gennemsnittet af de sidste tre år før 1. januar 1958. Det står der i traktaten, men nu siger den højtærede minister, at man vil gøre dette alligevel, og så ved jeg ikke, hvordan man skal forstå det. Når det står i traktaten, har man lov til at gå ud fra, at sådan vil det blive, ellers er der ingen mening i at skrive det. Jeg har ret i det, jeg har sagt, og ministeren har uret.

Lannung: Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Per Federspiels beskedne bemærkninger om sig selv som repræsentant for fremskridtet og os andre som mindre europæisk interesserede sige, at fremskridtet og ikke mindst fra et internationalt og europæisk standpunkt må da være det store frihandelsområde, omfattende de 17 eller det store flertal af disse lande, i modsætning til de seks' snævrere marked, som, hvis det ikke bliver suppleret af frihandelsområdet, i høj grad risikerer at ende i splittelse og ny tvedeling af Europa, noget, der også netop fra et europæisk synspunkt vil være meget

beklageligt. Det ville være et ulykkeligt historisk paradoks, hvis fællesmarkedet ikke fører til et mere enigt Europa, men til splittelse, og den bedste og måske den eneste garanti derimod er og bliver frihandelsområdet, et synspunkt, som man vel også fra alle sider i Strasbourg har været enig om.

(Kort bemærkning).

Per Federspiel: Det ærede medlem hr. Lannung har ganske misforstået mit standpunkt. Spørgsmålet om et større eller mindre område er ikke det, vi har drøftet her. Det, vi har drøftet, er, hvorledes Danmark skulle placeres inden for disse forskellige planer. Det, at det her drejer sig om den ene eller den anden plan, udelukker ikke, at der er den største danske interesse i at virke for et frihandelsområde. Det ærede medlem må imidlertid ikke være blind for, at de vanskeligheder, der er opstået inden for frihandelsområdet, navnlig for landbrugs-eksportens vedkommende måske lettere ville kunne løses, hvis Danmark ikke var engageret i det større frihandelsområde, men var engageret i fællesmarkedet, hvor en konkretiseret landbrugsordning findes.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag, onsdag den 12. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om told-afgifterne m. m.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring [vedrørende hjemmehjælp].

Mødet hævet kl. 12⁵.